

TARAS

1932—1983

VÝSTAVA UNIKÁTNÍCH FOTOGRAFIÍ TARASE KUŠČYNSKÉHO.

PRŮŘEZ UMĚLCOVOU OSOBITOU TVORBOU PŘEDSTAVUJÍCÍ MNOHO NEDOSTUPNÝCH AUTORSKÝCH ORIGINÁLŮ.

PRAHA, STAROMĚSTSKÁ RADNICE, KŘÍŽOVÁ CHODBA

18. 10. – 11. 11. 2013

VERNISÁŽ 17. 10. OD 18 HODIN

OTEVŘENO DENNĚ OD 10 DO 18 HODIN

Taras Kuščynskij (1932–1983) může být dnes označen za nejoslavnější hvězdu české inscenované fotografie 60.–70. let. Jeho dílo se již v průběhu normalizace stalo součástí národní vizuální paměti. Na tehdejší dobu odvážná témata romanticky i existenciálně zabarvené ženské nahoty, podaná s citlivostí a pokorou, si získala popularitu v tehdy prudérním Československu i v zahraničí. Jeho potýkání se s normalizační cenzurou a maloměšťáctvím ostatně inspirovalo i námět filmu „Dobré světlo“ (rež.: K. Kachyňa, 1985).

Kuščynskij, rodák z Podkarpatské Rusi a posléze vystudovaný architekt, se začal fotografii věnovat již během 50. let, širokého uznání se však dopracoval až během předsrpnového společenského uvolnění. Od roku 1966 se živil jako nezávislý fotograf, nedílnou součástí jeho díla tvoří i osobité portréty herců a umělců či inovativní užitá a reklamní tvorba pro časopisy a kalendáře. V letech 1970–76 byl fotografem Divadla Semafor. Zásadní roli hrál i při organizaci fotografického hnutí jako zakládající člen skupiny Setkání.

Ústředním námětem Kuščynského tvorby byla žena, chápaná jako fantom i jako součást přírody, žena jako otázka, která odráží a problematizuje mužskou existenci. Tento „předfeministický“ přístup v sobě ale vždy obsahoval hlubokou úctu a respekt k ženě jako osobnosti; se svými oblíbenými modelkami ostatně pracoval Kuščynskij často i v průběhu mnoha let v soustředěných sériích. Občasná srovnávání se západoevropskými současníky (S. Haskins, L. Clergue aj.) opomíjejí nejen Kuščynského zcela rozdílné postavení v rámci československé normalizace, ale především autorův neobvyklý příklon k romantické cudnosti, k přírodě i k melancholii, ke konci života stále silněji ovlivněný existenciálními otázkami.

Jakým prizmatem lze na „Tarasovu“ tvorbu nahlížet dnes, 30 let po jeho předčasném úmrtí? Stojí před námi neočekávaná normalizační odrůda secese? Je Taras novým Drtikolem či Rosettim Husákových dětí? Nebo jde jen o vizuální anomálii, existující v meziprostoru mezi prudérností komunistických kánonů a věčnou romantickou touhou? Tyto otázky na hranici umění, popkultury a vizuálních studií by neměly při jeho zásadní retrospektivě zapadnout. Měly by být vodítkem k tomu, aby reprezentativní výstava i publikace představily Kuščynského v „dobrém světle“, které spojuje okouzlenou nostalgii s jeho pochopením z perspektivy dneška.

Výstava, představující po dlouhé době rozsáhlejší autorovu retrospektivu, vychází z bohatého archivu rodiny Kuščynských a prezentuje dobové autorské zvětšeniny v maximálně autentické podobě, které byly pro účely výstavy nově zrestaurovány. Výstavu doplňují i ukázky Kuščynského užitě tvorby (kalendáře, gramodesky aj.). K výstavě bude vydána fotografická brožura s textem Pavla Vančáta.

Konzervaci a restaurování fotografií pro výstavu realizovala Katedra fotografie FAMU, resp. obor *Restaurování fotografií* této katedry. V současné době jediné vysokoškolské pracoviště v ČR, zabývající se problematikou konzervace a restaurování fotografických materiálů.

*Fotografovat znamená pro mne žít.
Chci vytvářet krásu.
Chci zobrazovat život.
Jeho nositelkou je žena.
Ona je prostředníkem mého sebepřiznání,
její ruce, vlasy, tvář.
Hledám a čekám na vzácné okamžiky,
kdy v očích ženy je věčnost.
Světlo je mým stavebním materiálem.
Zhmotňuji ho a vytvářím prostor klidu.*
– Taras Kuščynskij

KURÁTOR VÝSTAVY: PAVEL VANČÁT
PRODUKCE: VLADANA RÝDLOVÁ, TAKTUM
KOPRODUKCE: PETR MÄNDL, PORTE, O. S.
DESIGN: JAN ŠERÝCH
ODBORNÁ SPOLUPRÁCE: RADKA KUŠČYNSKÁ
KOORDINACE: EVA HOLEČKOVÁ,
KLÁRA VOSKOVCOVÁ
WWW.TARAS.CZ
WWW.TAKTUM.CZ